

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Apparet matri, & mulieribus. 87

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Mitte manum
suam, & ignosce,
&c.

Sunt enim in illo o-
mnes Theauri sa-
pientie & scientia
absconditi.

Vagina humani
Cordis vulnera
Christi.

Loculi Christi ubi.

Anno Iubilæi Por-
te Sanctæ vandun-
zur Pontificis mal-
lea.

Ex definitione
ipsiusmet Christi
Domini.

Matri apparuisse
Christum licet non
tegamus, certo ta-
men credimus.

Ex eo quod viderit
constantiam ejus,
quæ ne se quidem
derelictum à Patre
desereret.

Conjectura varia
quibus credibile est,
adiisse Christum
Matrem ante
quædam.

Sinceritatem illius
Licet vel in radice cognoscere.

Has qui scrutari fodinas didicerit,
Paupertatem non timeat.

Manant hic divite vena Theauri,
Unde Mundus quandoque Aureus fiat.

Latrocinia Dei omnia

His asservantur in Specubus;

Unde, quem hic non inveneris

Plane perditum puta.

Corda hominum à noxia defensusus rubiginis,

Has illis de se vaginas paravit.

Custodiendis creditis sibi depositis

Ubi tutiores foderet loculos, non invenit.

Qui servis suis annum omnem

Jubilæum esse voluerat,

Sanctas Basilicæ suæ fores

Malleo semel apertas

Non ultra passus est claudi.

Hac ad arcana Cœlitum iter est.

Hæc qui ad Deum non intrat per Ostia

Fur est, & latro

ELOGIUM LXXXVII.

APPARET MATRI, ET MU- LIERIBUS.

Matth. 28. Marc. 16. Luc. 24. Ioan. 20.

Descendentis è Cœlo Christi

Prima Statio Mariæ uterus,

Ascendentis in Erebo prima requies

Mariæ domus.

In loco pœnarum non aliam passus est pœnam,

Quam quod ibi se vidit, ubi Maria non esset.

In Cruce conceptos à se in illam Amores,

Quia nullus satis interpres exprimeret,

Illi non alium legat Angelum, quam se ipsam.

Adhuc lugente Matre,

Festivus Filio dies esse qui poterat?

An decuit in communionem gaudiorum.

Secus.

Secundam vocari,

Quæ semper prima venerat laborum in partem?

Undenam credas ad sepulcrum

Unam hanc non venisse Mariam.

Nisi quod, quem aliæ quærent, jam habebat?

Hinc necessarium nemo censuit scribere,

Quod ita obvium cuique fuerat cogitare?

Creduntur ista melius, quam narrentur.

Nec alius de hoc dubitare possit occurfu,

Quam qui aut Matris merita nesciat,

Aut Filii non assequitur affectus.

Fida Verbi custos, & Deo ideo à secretis

Hoc soli cordi suo fudit arcanum,

In hoc quoque se probans majorem Muliere,

Quod tacere talia posset.

Quia Christus æternum Mundo Sabbatum fe-
cerat,

Non tenebescit Sabbati vespera, sed lucefcit.

Diem putris, non perimit mater noctis;

Quæ uni Soli vespera fuerat, Aurora fit alteris;

Illuminatur nox sicut dies;

Hoc est, suo ipsa etiam in initio non in fine.

Rem, quam Deus Mundo publicam veller,

Non aliis debuit aperire, quam fœminis.

Meliores habere Resurrectio præcones non
potuit,

Facit illis itineris audaciam præcox crepusculum,

Unde in luce dubia uterque illis caligat oculos

Et cordis, & corporis;

Errare tamen adhuc non timent,

Quæ pietatem ducem sequuntur.

Sepulto ferunt doloris obsequia.

Quæ redi vivo debuerant gaudia triumphorum.

Ingrediuntur sepulcrum.

Ut conspulta Domino,

Perfectam cum illo resurgerent in salutem.

Mirantur sedentem Angelum

Vitæ Magistrum Mortis in schola.

Hic illas sitis dedocere potuerat,

Ibi jam Christum non esse.

Venit ad sepulcrum

Maria Magdalena,

Maria Salome, &

Maria Jacobi, non

item Maria Iesu.

Solita custodire

Dei verba, & con-

ferre in corde suo.

Vespere autem Sab-

bathi, quæ lucefcit

in prima Sabbathi

&c.

Chrysol. serm. 74.

Et nox sicut dies

illuminabitur; Ps.

Chrysol. serm. 82.

Venerunt ad sepul-

crum cum adhuc

tenebra essent.

Chrysol. serm. 82.

Idem Chrysol.

serm. 77.

Viderunt Angelam

sedentem super la-

pidem: & in albis,

&c.

*Stare legimus An-
gelos ut servos co-
ram Deo, & Luci-
fer ideo cæli pulsus
à Regia, quia sedes
re tentavit.*

Sola Domini absentia tam bene moratis Spiritibus
Fecerat facultatem sedendi,
Cum alioqui semper stent coram illo.
Differuntur pietati gaudia, non negantur;
Qui se inveniri non est passus in tumulto,
Occurrit in via.

ELOGIUM LXXXVIII.

APPARET MARIÆ MAGDALENÆ

Marc. 16. Ioan. 20

*Catena Aurea ex
Augustino.
Mulier quid plo-
ras? quia tulerunt
Dominum meum,
&c.*

*Vnde non lucem at-
trahat, sed pavo-
rem.*

*Stabat enim ad
monumentum plo-
rans, & non sede-
bat.*

*Lacrymarum un-
ctio gratior Christo,
quam unguento-
rum.*

*Recedente Petro, &
Ioanne persevera-
vit ad sepulcrum
Magdalena.*

*Accusata à Phar-
risæo, accusata à
Iuda, & à Discipu-
lis, & ubiq; à Chri-
sto defensæ.*

Nova calamitas trudit antiquæ memoriæ;
Ex quo ablati Christum à monumento,
Magdalena vix meminit,
Quod sit occisus in ligno.
Damnatur revolutum lapidem,
Qui se solettioribus opportunitatibus fecerit furtivum;
Accusat reverentiam Sabbathi;
Quæ suam sibi quietem invidet;
Adhuc involuta nubilo mentis
Habet fulgorem omnem pro fulgure.
Tam quærere seipsam, quam Christum potest
Quia nec ipsa est, ubi est;
Præsens magis ubi amat, quam ubi animatur.
Stare illi nulla molestia
Cui est omnis calamitas non stetit.
Jacere illam prohibet nobilitas doloris sui;
Servat ad omne iter erectum.
Lactantur uberibus lacrymis
Desideria jam adulta?
Qui præsens ungeretur, lugetur absens;
Et illi gratius lugendo impedit obsequium,
Quam potuisset ungerendo.
Recedunt à sepulchro Discipuli,
Non recedit Maria,
Quæ amisit plus aliquid præceptore.
Custodit illa ibi patronum suum,
Sine quo vivere toties accusata non suffert.
Septem olim Dæmonum hospita
Paros Spiritus maculare timet accessu;